

Είναι αλήθεια ότι τα έμβρυα του ανθρώπου, του σκύλου, του χοίρου, του ψαριού και άλλων ζώων πράγματι παρουσιάζουν ομοιότητες, αλλά οι ομοιότητες αυτές υπάρχουν διότι και στην ώριμη ηλικία τα ζώα αυτά έχουν επίσης ομοιότητες. Έχουν όλα σπονδυλική στήλη, τέσσερα άκρα, κεφάλι, σιαγόνες κλπ. Μπορεί κανείς εκ τούτου να ισχυριστεί την κοινή τους προέλευση; Αν τα ώριμα άτομα παρουσιάζουν ανατομικές ομοιότητες, δεν θα πρέπει να παραξενεύει το γεγονός ότι και η εμβρυολογική τους ανάπτυξη παρουσιάζει επίσης μερικές ομοιότητες.

«*Η φύση*», λέει ο Olin Nelson, συγγραφέας του βιβλίου “Συγκριτική Εμβρυολογία στα Σπονδυλωτά”, «*δεν κατασκευάζει δέκα σιδηροδρομικές γραμμές για να στείλει δέκα τραίνα με διαφορετικούς προορισμούς από ένα σταθμό, όταν μπορεί να χρησιμοποιήσει μία γραμμή για ένα τουλάχιστον μέρος της διαδρομής*»¹.

Αυτή η ιδέα ονομάζεται **διατήρηση του σχεδίου**. Δεν ήταν αναγκαίο να κατασκευαστούν διαφορετικές διαδικασίες ανάπτυξης για όλα τα διαφορετικά ζώα, όταν ένα σχέδιο είναι κατάλληλο για τα περισσότερα από αυτά κατά την διάρκεια ενός τμήματος της ανάπτυξής τους, λέει ο καθηγητής Harold G. Coffin, γεωλόγος στο Πανεπιστήμιο της Βόρειας Καλιφόρνια.

Το ίδιο όμως συμβαίνει όχι μόνο σε ορισμένα ανατομικά χαρακτηριστικά αλλά και σε ορισμένες εσωτερικές λειτουργίες των οργανισμών. Η ορμόνη thyroxine εμφανίζεται σε ζώα από τον βάτραχο μέχρι τον άνθρωπο. Πεπτικά ένζυμα όπως η trypsin εμφανίζονται σε μονοκύτταρα ζώα αλλά και στον άνθρωπο. **Αυτά όμως όλα δεν είναι ούτε μπορούν να χρησιμεύσουν σαν αποδεικτικά στοιχεία εξέλιξης των ζώων περισσότερο από αποδεικτικά στοιχεία Δημιουργίας του κάθε είδους χωριστά.** Δεν θα περιμέναμε, λέει ο Coffin, ένας Δημιουργός να κάνει νέα ένζυμα και νέες ορμόνες για κάθε χωριστή λειτουργία σε κάθε είδος ζώου, όταν όμοιες ορμόνες ή ένζυμα μπορούν να κάνουν την ίδια δουλειά σε πολλά είδη ζώων.

Ο Dr Leonard Brand, καθηγητής Βιολογίας και Παλαιοντολογίας στο Πανεπιστήμιο Loma Linda της Καλιφόρνια, τονίζει:

«*Βιοχημικές δομές και λειτουργίες των κυττάρων έχουν πολλά κοινά χαρακτηριστικά τόσο στο βασίλειο των ζώων όσο και στο βασίλειο των φυτών. Για παράδειγμα όλα τα ζώοντα όντα, φυτά και ζώα, έχουν χρωμοσώματα που περιέχουν DNA, μέσα στο οποίο περιέχεται ο γενετικός κώδικας που προσδιορίζει την όλη η δομή και φυσιολογία των οργανισμών. Μερικοί υποστηρίζουν ότι τούτο αποτελεί μαρτυρία, ότι όλοι οι ζώντες οργανισμοί εξελίχθηκαν από κοινό πρόγονο, αλλά επίσης μπορεί εφ' ίσου να θεωρηθεί σαν μαρτυρία ότι όλοι οι ζώντες οργανισμοί σχεδιάστηκαν από ένα Λογικό Σχεδιαστή, που χρησιμοποίησε τον ίδιο εξάισια σχεδιασμένο γενετικό μηχανισμό για όλους τους οργανισμούς*»².

Έτσι, στις περισσότερες περιπτώσεις τα ίδια στοιχεία που χρησιμοποιούν οι υποστηρικτές της θεωρίας της εξέλιξης, μπορούν να ερμηνευτούν εξίσου καλά, αν όχι καλύτερα, για να υποστηρίξουν την άποψη της Δημιουργίας.

Η άποψη ότι οι ομοιότητες των εμβρύων δείχνουν κοινή καταγωγή και εξελικτική πορεία είναι μια απλή υπόθεση χωρίς αποδεικτικά επιστημονικά ερείσματα. Δεν πρέπει να παραξενεύει άλλωστε η εξωτερική μορφολογική ομοιότητα, διότι όλα τα είδη ξεκινούν από την απλούστατη μονοκυτταρική ζωή του γονιμοποιημένου ωαρίου που σταδιακά πολλαπλασιάζεται, επομένως είναι φυσικό τα αρχικά στάδια να μοιάζουν μορφολογικά. Τα αυγά της κότας και της χήνας μοιάζουν επίσης ενώ τα τέλεια ζώα διαφέρουν.

Η λογική κατανόηση της διαδρομής της εμβρυακής ανάπτυξης είναι ότι ακολουθεί ένα λογικό σχέδιο. Οι περισσότεροι πολύπλοκες δομές γενικά αρχίζουν να εμφανίζονται πρώτα διότι απαιτούν περισσότερο χρόνο για να συμπληρωθούν και πρέπει επίσης να ολοκληρωθούν και να ενταχθούν σε άλλες δομές που αναπτύσσονται αργότερα. Έτσι τα γεγονότα συμφωνούν εντελώς λογικά με την άποψη της Δημιουργίας μάλλον, παρά με την εξελικτική εξήγηση.

Πηγή: «*Από τον πίθηκο;*» Απ. Χ. Φράγκος – Εκδόσεις Αδελφότης «Σταυρός», Αθήνα 1988 (Σελ. 133 – 135)

¹ Olin E. Nelson, “Comparative Embryology of the Vertebrates”, p. 351

² Dr Leonard R. Brand, “Evolution and Creation: The Biological Evidence”, 1967